

S A M O R Z Ą D O W E
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
 w Bielsku-Białej
 ul. 3 Maja 1
 43-300 Bielsko-Biała

Bielsko Biała 14.12.2021r.

SKO. V 428/3584/254/2021

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej na posiedzeniu w dniu 14.12.2021r. w składzie orzekającym :

Przewodniczący : mgr Jarosław Pająk
 Członek : mgr Wiesława Matyja
 Członek : mgr Magdalena Szymańska-Słonec

po rozpatrzeniu sprawy z odwołania **Stowarzyszenia Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot ul. Jasna 17, 43-360 Bystra** od decyzji Wójta Gminy Jeleśnia z dnia 20.01.2013r. nr RPP-6220.11.D.2013/2014 sprostowanej postanowieniem z dnia 22.01.2014r. nr RPP-7028.11.D..1.2013/2014

w przedmiocie : braku potrzeby dla przedsięwzięcia polegającego na:

„ Przebudowie istniejących wyciągów orczykowych nr III i IV na jedno urządzenie transportu linowego Ośrodka Narciarskiego Pilsko w Korbielowie wraz z obniżeniem stacji dolnej wyciągu w rejon Ośrodka „Jontek” , a także infrastrukturą i budynkami technicznymi z jednoczesnym demontażem istniejących wyciągów orczykowych nr III i IV na pgr. nr 8021/2, 6813/11, 6813/5, 6328/6, 6327/29, 6327/31, 6327/32, 6327/33, 6327/26, 6327/25, 6328/7, 6813/10, 6310/4, 6312/32, 6312/36, 6312/39, 6312/21, 6312/21, 6312/39, 6312/40, 6312/41 w Korbielowie”

działając na podstawie art.17, 18, 21 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. Nr 2018. poz.570), art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr38 poz. 230 ze zm.) art. 71, art. 59 ust 1, art. 84 ust 1, art. 85 ust 2, art. 85 ust.4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2021.poz.247), art.4 ust 2 ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie , udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz innych ustaw (Dz.U.2019 poz.1712), § 3 ust 1 pkt 49 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2019.poz.1839)

o r z e k a

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

U Z A S A D N I E N I E

Zaskarżoną decyzją organ I instancji stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na: „Przebudowie istniejących wyciągów orczykowych nr III i IV na jedno urządzenie transportu linowego Ośrodka Narciarskiego Pilsko w Korbielowie wraz z obniżeniem stacji dolnej wyciągu w rejon Ośrodka „Jontek” , a także infrastrukturą i budynkami technicznymi z jednoczesnym demontażem istniejących wyciągów orczykowych nr III i IV na pgr. nr 8021/2, 6813/11, 6813/5, 6328/6, 6327/29, 6327/31, 6327/32, 6327/33, 6327/26, 6327/25, 6328/7, 6813/10, 6310/4, 6312/32, 6312/36, 6312/39, 6312/21, 6312/21, 6312/39, 6312/40, 6312/41 w Korbielowie” oraz wydał dla powyższego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Postanowieniem z dnia 14.04.2020r. nr SKO V 428/1210/50/2020 tut. Kolegium dopuściło Stowarzyszenie Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot do przedmiotowego postępowania.

Zaskarżona decyzja została Stowarzyszeniu doręczona w dniu 02.09.2021r.

Odwołując się od powyższej decyzji naruszenie art.84 w zw. z art. 59 ust 1 pkt2 oraz art.63 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie...oraz), § 3 ust 1 pkt 49 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko poprzez stwierdzenie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wbrew postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach podczas gdy ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego usytuowanie (na obszarach wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, zwierząt i grzybów lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną tj. obszarach Natura 2000, obszar specjalnej ochrony ptaków Beskid Żywiecki PLB 240002 oraz specjalny obszar ochrony siedlisk Beskid Żywiecki PLB 240006 , ponadregionalny korytarz ekologiczny ptaków „Beskid Żywiecki”, a także korytarz migracji dużych ssaków) niezbędne było przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jako dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Po rozpatrzeniu sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze stwierdza, że argumenty strony są zasadne i postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji z uwagi na powyższe:

Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ odwoławczy powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę

przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Oznacza to, że orzeczenia kasatoryjne mają charakter wyjątkowy i nie mogą być podejmowane w innych sytuacjach niż wskazane w dyspozycji cyt. przepisu. Decydującą przesłanką dla zastosowania art. 138 § 2 kpa jest wydanie decyzji I instancji z naruszeniem przepisów postępowania, przy czym - konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy musi mieć istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Mając na uwadze treść art. 7 kpa należy wskazać, że organy administracji publicznej obowiązane są zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes strony. Zatem trafność rozstrzygnięcia w każdej indywidualnej sprawie wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia argumentów, które stanowiłyby podstawę do prawidłowego podjęcia konkretnego rozstrzygnięcia. Wydając decyzję organy są zobowiązane do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy tj. wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego zgodnie z przepisem art. 77 § 1 kpa oraz do uzasadnienia decyzji z zastosowaniem wymogów określonych w przepisie art. 107 § 3 kpa. Realizacja tego obowiązku obejmuje zatem obowiązek przeprowadzenia postępowania dowodowego co do wszystkich okoliczności, z którymi przepisy wiążą określone skutki prawne, a następnie dokonanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego – zgodnie z treścią art. 80 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. Zgodnie natomiast z treścią art. 107 § 3 kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Należy przy tym podkreślić, że stosownie do przepisu art. 138 kpa organ odwoławczy nie może się ograniczyć do badania zgodności decyzji pierwszoinstancyjnej z prawem, ale powinien rozstrzygać sprawę merytorycznie, badając ją także z punktu widzenia celowości i prawidłowości rozstrzygnięcia.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie doszło do naruszenia skodyfikowanej w art. 7 kpa zasady dokonywania niezbędnych ustaleń tak, aby w sposób niebudzący wątpliwości wyjaśnić stan faktyczny sprawy i pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa.

Podkreślić należy iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań przewidzianych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, podlega rygorom przewidzianym w k.p.a. Może ona zatem zostać wydana dopiero po wszechstronnym i dokładnym wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy. W rozpatrywanej sprawie zgromadzony materiał dowodowy jest natomiast niepełny i

niewystarczający do wydania decyzji stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 71 ust.1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest przedsięwzięcie polegające na przebudowie dwóch wyciągów orczykowych na jedno urządzenie transportu linowego.

Należy zauważyć, że planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których zgodnie z **§ 3 ust. 1 pkt. 49** Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane.

W niniejszej sprawie organ I instancji postanowieniem z dnia 10.01.2014r. po uzyskaniu opinii organów współdziałających nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zauważyć należy iż „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko nadal jest orzeczeniem merytorycznym, dającym podstawę do ubiegania się o wydanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy i powinna spełniać warunki wynikające z art. 107 k.p.a. Oznacza to, że powinno z niej precyzyjnie wynikać, do jakiego przedsięwzięcia się ona odnosi oraz w jakim miejscu ma być to przedsięwzięcie zlokalizowane (tylko wówczas można dokonać oceny zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego). W tej części zawierać ona zatem będzie analogiczne rozstrzygnięcia jak te częściowo wynikające z art. 82 ust. 1 ustawy. W zasadzie nic nie stało na przeszkodzie, aby również w art. 84 ust. 1 ustawy precyzyjnie unormować, co powinno być określone w decyzji wydanej bez przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Ograniczyłoby to swobodę działania organów administracji, co niewątpliwie wpłynęłoby na większą jednolitość orzecznictwa administracyjnego i bezpieczeństwo obrotu prawnego oraz pozwoliłoby usunąć wątpliwości, w jaki sposób powinny być określone warunki realizacji przedsięwzięcia. Z obecnej wersji art. 83 ust. 1 ustawy wynika bowiem, że **jest to decyzja określająca uwarunkowania środowiskowe bez żadnych warunków**”.

Komentarz do art. 84 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie

środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.08.199.1227), [w:] K. Gruszecki, Komentarz do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdzająca brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko powinna zawierać omówienie informacji o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Celem postępowania w sprawie ocen oddziaływania na środowisko jest bowiem analiza wpływu przedsięwzięcia na środowisko, jak również możliwości oraz sposobów zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2 ustawy o ocenach), natomiast konkretne warunki służące realizacji tego celu (sposób zapobiegania i zmniejszania) mają być określone w decyzji środowiskowej w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i c, pkt 2 lit b oraz ust. 2 ustawy o ocenach. Jednym z istotnych materiałów dowodowych, na podstawie których wydaje się orzeczenia jest właśnie raport (art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy o ocenach). Dokument ten podlega jednak analizie tak jak każdy dowód w sprawie, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, a więc mając na uwadze zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego (patrz tak samo wyrok NSA o sygn. akt II OSK 776/12 – dostępny w CBOSA).

Podstawową rolę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest uzyskanie informacji o planowanym przedsięwzięciu w zakresie jego ingerencji w środowisko oraz korzyści wynikających z realizacji przedsięwzięcia, które rekompensować powinny straty wynikające z tej ingerencji.

Celem oceny oddziaływania na środowisko jest przewidywanie potencjalnych zagrożeń środowiskowych na etapie planowania inwestycji oraz skali tych zagrożeń, a w ich wyniku przeciwdziałanie tym zagrożeniom lub ich ograniczanie oraz minimalizowanie negatywnych skutków realizacji planowanej inwestycji.

Raport oddziaływania przedsięwzięcia jest ważnym dokumentem, który te przewidywane potencjalne zagrożenia może wskazać. W rozpatrywanej sprawie organ postanowił jednak nie nakładać obowiązku jego sporządzenia ale przewidywanych zagrożeń i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia nie określił także w decyzji.

W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja nie zawiera bowiem należytego uzasadnienia w kontekście art. 63 ust. 1 omawianej ustawy.

Podkreślić należy, że tym, co powinna zawierać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach przesądza także treść art. 85 ust.2 ustawy o udostępnianiu

informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Z treści tego przepisu wynika, że przy wydawaniu takiej decyzji muszą zostać spełnione wymagania wynikające z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 107 §1 kpa decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.

W myśl art. 107 § 3. Kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Zgodzić się należy z zarzutami odwołania iż decyzja nie zawiera należytego uzasadnienia, w szczególności organ nie wyjaśnia dlaczego zadecydował o braku obowiązku sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko skoro w tejże decyzji stwierdza, że teren inwestycji leży na obszarach wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, zwierząt i grzybów lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną tj. obszarach Natura 2000, obszarze specjalnej ochrony ptaków Beskid Żywiecki PLB 240002 oraz specjalnym obszarze ochrony siedlisk Beskid Żywiecki PLB 240006, a także ponadregionalnym korytarzu ekologicznym ptaków „Beskid Żywiecki”, a także korytarzu migracji dużych ssaków

Uzasadnienie decyzji sprowadza się natomiast w dużej mierze do przepisania fragmentów karty informacyjnej bez odniesienia się organu co do stwierdzeń tam zawartych oraz przedstawieniu przebiegu postępowania.

Powyższe działanie stanowi uchybienie proceduralne, które musiało skutkować uchYLENIEM decyzji.

W niniejszej sprawie organ I instancji podjął swoje rozstrzygnięcie w oparciu o opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żywcu oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach. Przy czym ten ostatni organ wyraził opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – postanowienie z dnia 09.12.2013r. nr WOŚ-BB.4240.86.2013.RJK2.

Rozpatrując sprawę Kolegium zwraca uwagę na charakter opinii wydawanej przez RDOŚ oraz PPIS.

Opinia jest wprawdzie najslabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej i nie ma charakteru wiążącego dla organu wydającego postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ale w uzasadnieniu decyzji powinni znaleźć się wyjaśnienie dlaczego wydając ostateczne rozstrzygnięcie organ nie wziął jej pod uwagę. W rozpatrywanej sprawie organ w ogóle nie odniósł się do tej kwestii.

Podkreślić należy, że właśnie rolą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zbadanie możliwości realizacji planowanej inwestycji w zakresie odnoszącym się do zasad ochrony środowiska przed nadmiernym i negatywnym oddziaływaniem tejże inwestycji, z którego to obowiązku w rozpatrywanej sprawie organ wydający decyzję nie wywiązał się w stopniu umożliwiającym jej utrzymanie w obrocie prawnym.

Uzasadniając konieczność wydania przez tutejszy organ odwoławczy w niniejszym postępowaniu decyzji kasacyjnej zauważyć należy, że zgodnie z art. 15 k.p.a. postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Z treści powyższego artykułu wywieść należy obowiązek organu odwoławczego do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy. Równocześnie zebrany materiał dowodowy musi być prawidłowy i zupełny, a więc musi umożliwiać wydanie merytorycznej decyzji, rozstrzygającej sprawę co do istoty. Procesowym przejawem zasady dwuinstancyjności są określone w art. 138 k.p.a. formy rozstrzygnięć, jakie mogą zapaść w postępowaniu odwoławczym. W szczególności podkreślenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 138 § 2 k.p.a., organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Uznać należy zatem, że możliwość wydania decyzji kasacyjnej przez organ II instancji została powiązana z takim naruszeniem przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie zawisłej sprawy. Chodzi więc o sytuacje, gdy zasada dwuinstancyjności postępowania wyłącza przeprowadzenie w tym zakresie uzupełniającego postępowania dowodowego, gdyż jego zakres wskazuje, że w swej istocie organ odwoławczy musiałby sam przeprowadzić postępowanie wyjaśniające odnośnie kwestii mogących mieć

bezpośredni wpływ na treść decyzji. W konsekwencji sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, a więc strona nie mogłaby kwestionować wyników postępowania wyjaśniającego w drodze odwołania. Organ odwoławczy, który z istoty rzeczy nie przeprowadza własnego, odrębnego postępowania dowodowego, za to może wyciągać z zebranego przez organ I instancji materiału zupełnie inne wnioski niż organ I instancji, zastępowałby w praktyce ten organ, pozbawiając stronę prawa podważania tych ustaleń w drodze zwyczajnego środka prawnego (por. W. Chróścielewski "Zmiany w zakresie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego i prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, które weszły w życie w 2011 r.", opubl. ZNSA rok VII nr 4 (37)/2011, str. 19).

Na gruncie art. 138 § 2 k.p.a. w orzecznictwie ugruntował się trafny - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego (mając na uwadze wyrok z dnia z dnia 12 września 2019 r. sygn. II GSK 933/19) - pogląd, że organ odwoławczy nie może sam przeprowadzić postępowania wyjaśniającego odnośnie kwestii mogących mieć **bezpośredni wpływ** na treść decyzji i nie może wydać decyzji rozstrzygającej sprawę co do jej istoty. Zasadna jest - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego - teza, że przyjęcie odmiennej koncepcji prowadziłoby bowiem do sytuacji, w której sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, co odbierałoby prawo strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy. W przypadku wad postępowania wyjaśniającego nie ma prawnej możliwości orzekania na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. (por. np. wyroki NSA: z dnia 20 lutego 2014 r. sygn. II GSK 1952/12 oraz z dnia 13 czerwca 2017 r. sygn. II GSK 589/17).

Wprawdzie zasada dwuinstancyjności - wyrażona w art. 15 i art. 138 § 1 i 2 k.p.a. - nakazuje organowi odwoławczemu ponownie sprawę rozpoznać i rozstrzygnąć, i nie może on się ograniczać jedynie do oceny zasadności rozstrzygnięcia organu I instancji, jednakże podzielić należy pogląd, że organ odwoławczy musi wyważyć czy ewentualne uzupełnienie postępowania wyjaśniającego w oparciu o art. 136 k.p.a. nie będzie stanowiło naruszenia tej zasady (por. wyrok NSA z dnia 3 kwietnia 2019 r. sygn. II OSK 575/19).

Należy wskazać, że zastrzeżenia tutejszego organu odwoławczego w przedmiotowej sprawie dotyczą m.in. nieodniesienia się do karty informacyjnej przedsięwzięcia, co w istocie mogło spowodować wydanie nietrafnego rozstrzygnięcia w sprawie zwłaszcza wobec położenia terenu planowanej inwestycji na obszarach objętych formami ochrony przyrody.

Zgodzić się należy z argumentami odwołania iż rozpoznając sprawę organ winien przeanalizować czy nie dojdzie do skumulowania oddziaływań planowanego przedsięwzięcia z planowaną budową innych wyciągów położonych w masywie Pilska. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może wówczas wynikać z § 3 ust 3 rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Z uwagi zatem na zakres tych uchybień należy uznać, że obowiązujące przepisy uniemożliwiają ich usunięcie w ramach dodatkowego, uzupełniającego postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez organ II instancji. Zgodnie bowiem z przeważającą linią orzecniczą sądów administracyjnych uzupełniające postępowanie wyjaśniające prowadzone na podstawie art. 136 k.p.a. nie może dotyczyć kwestii kluczowych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 września 2019 r. sygn. II OSK 2465/19; z dnia 7 stycznia 2009 r. sygn. akt I OSK 678/08), w szczególności gdy nie złożono do organu odwoławczego wniosku o przeprowadzenie takiego postępowania. W konsekwencji stwierdzić trzeba, że w rozpoznawanej sprawie zaistniały przesłanki do uchylenia decyzji organu I instancji, gdyż doszło do naruszenia przez ten organ przepisów postępowania, a do wyjaśnienia, z uwzględnieniem zasady dwuinstancyjności postępowania, pozostał istotny zakres sprawy.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem tutejszego Kolegium. Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 zł. Strona może ubiegać się przed w/w Sądem o przyznanie prawa pomocy, tj. zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika poprzez złożenie urzędowego formularza według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015r., poz. 1257 z późn. zm.)

Otrzymują :

01. Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot; ul. Jasna 17; 43-360 Bystra
02. Wójt Gminy Jeleśnia; ul. Plebańska 1; 34-340 Jeleśnia
03. CTE Sp z o.o. ; 43- 470 Istebna 634
04. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach;
05. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żywcu; ul. Krasińskiego 3; Żywiec

Informacja dotycząca ochrony danych osobowych

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z 27 kwietnia 2016r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informujemy, że Administratorem podanych przez Panią/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej.

Informujemy również, że:

- *Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) art. 9 ust. 2 lit. g) i art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w celu realizacji obowiązków wynikających z art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych i na podstawie art. 6 ust.1 lit. c) w celu archiwizacji dokumentacji.*
- *W Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Bielsku - Białej powołano Inspektora Ochrony Danych (dane kontaktowe tel.: 33/8123735, adres e-mail: iod-m.piekus@bielsko.sko.gov.pl).*
- *Pani/ Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres wskazany przepisami prawa.*
- *Pani/Pana dane osobowe mogą być przekazywane innym odbiorcom na podstawie obowiązujących przepisów prawa oraz na podstawie zawartych umów powierzenia przetwarzania danych osobowych.*
- *Przysługuje Pani/Panu prawo dostępu do danych osobowych dotyczących Pani/Pana osoby, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania. Osoba pragnąca wykonania przysługującego jej prawa składa w tym zakresie wnioski do Administratora danych.*
- *Przysługuje Pani/Panu prawo do złożenia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w (00-193)Warszawie przy ulicy Stawki 2.*
- *Podanie przez Panią /Pana danych osobowych jest obowiązkowe, wynika z przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego i Ordynacji Podatkowej. Nie podanie danych osobowych uniemożliwia załatwienie sprawy. Wyjątek stanowią sprawy z zakresu dostępu do informacji publicznej.*
- *Decyzje dotyczące rozstrzygnięcia spraw w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany. Administrator nie przewiduje profilowania.*
- *Administrator danych nie ma zamiaru przekazywać danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.*

